

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 26 maj 2011 *

I mål C-538/09,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 21 december 2009,

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Recchia och A. Marghelis, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Konungariket Belgien, företrädd av T. Materne, i egenskap av ombud,

svarande, meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna M. Ilešič, E. Levits, M. Safjan (referent) och M. Berger,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) (nedan kallat livsmiljödirektivet), genom att inte för vissa verksamheter föreskriva att det ska göras en lämplig bedömning av deras konsekvenser för miljön när verksamheterna

kan påverka ett Natura 2000-område och genom att föreskriva anmälningsplikt för vissa verksamheter.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftningen

- 2 Enligt artikel 2.1 i livsmiljödirektivet är syftet med direktivet att bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden genom bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av EUF-fördraget.

- 3 I artikel 3.1 i direktivet föreskrivs följande:

”Ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät av särskilda bevarandeområden skall inrättas under beteckningen Natura 2000. Detta nät, som skall bestå av områden med de livsmiljötyper som finns förtecknade i bilaga 1 och habitat för de arter som finns förtecknade i bilaga 2, skall göra det möjligt att bibehålla eller i förekommande fall återställa en gynnsam bevarandestatus hos de berörda livsmiljötyperna och arterna i deras naturliga utbredningsområde.

...”

- 4 I artikel 4 i direktivet regleras förfarandet för att inrätta nätet Natura 2000 samt det förfarande som medlemsstaterna ska använda när de utser särskilda bevarandeområden.

- 5 I artikel 6 i livsmiljödirektivet föreskrivs åtgärder för bevarande av nämnda områden. I punkterna 2 och 3 föreskrivs följande:

”2. Medlemsstaterna skall i de särskilda bevarandeområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med detta direktiv.

3. Alla planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt, skall på lämpligt sätt bedömas med avseende på konsekvenserna för målsättningen vad gäller bevarandet av området. Med ledning av slutsatserna från bedömningen av konsekvenserna för området och om inte annat följer av punkt 4, skall de behöriga nationella myndigheterna godkänna planen eller projektet först efter att ha försäkrat sig om att det berörda området inte kommer att ta skada och, om detta är lämpligt, efter att ha hört allmänhetens åsikt.”

Den nationella lagstiftningen

- 6 I artikel 28.2 i lag av den 12 juli 1973 om bevarande av naturen (loi sur la conservation de la nature) (*Moniteur belge* av den 11 september 1973, s. 10306), i dess lydelse enligt

regionen Valloniens dekret av den 22 maj 2008 (*Moniteur belge* av den 17 juni 2008, s. 31074) (nedan kallad lagen om bevarande av naturen), föreskrivs följande:

”Regeringen beslutar om sådana allmänna förbud som är tillämpliga inom, eller i förekommande fall utanför, Natura 2000-områden samt om alla andra allmänna förebyggande åtgärder som ska vidtas inom, eller i förekommande fall utanför, dessa områden för att förhindra försämring av livsmiljöerna och betydande störningar av de arter för vilka områdena har utsetts.”

- 7 I artikel 29.2 i lagen om bevarande av naturen föreskrivs följande:

”Alla tillståndspliktiga planer och projekt som, mot bakgrund av föreskrifterna i den förordning genom vilken ett Natura 2000-område har utsetts, inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt ska vara föremål för en sådan konsekvensbedömning som föreskrivs i lagstiftningen om miljökonsekvensbedömning i regionen Vallonien, med beaktande av målsättningen vad gäller bevarandet av området och i enlighet med de bestämmelser som regeringen fastställer.

...”

- 8 I artikel 3 i regionen Valloniens dekret av den 11 mars 1999 om miljötillstånd (*décret relatif au permis d’environnement*) (*Moniteur belge* av den 8 juni 1999, s. 21114), i den lydelse som är tillämplig i förevarande tvist (nedan kallat dekretet av den 11 mars 1999), föreskrivs följande:

”Anläggningar och verksamheter förtecknas under olika rubriker och delas upp i tre klasser (klass 1, klass 2 och klass 3) beroende på deras inverkan, i fallande ordning, på människan och miljön samt beroende på deras förmåga att uppfylla allmänna villkor, sektoriella eller fullständiga.

Klass 3 ska omfatta sådana anläggningar och verksamheter som har relativt liten inverkan på människan och miljön och beträffande vilka regeringen har fastställt fullständiga villkor.

...

Regeringen får fastställa kriterier som gör det möjligt för den anmälningsskyldige att avgöra huruvida en projekterad anläggning i klass 3 kan uppfylla de fullständiga villkoren. Om villkoren inte kan uppfyllas ska den projekterade anläggningen placeras i klass 2 och den anmälningsskyldige ska då inkomma med en ansökan om miljö-tillstånd för klass 2. Regeringen ska i så fall fastställa vilka uppgifter som ska bifogas ansökan om miljö-tillstånd.”

- 9 I artikel 10.1 i dekretet av den 11 mars 1999 föreskrivs följande:

”Ingen anläggning i klass 1 eller 2 får drivas utan miljö-tillstånd.

...”

- 10 I artikel 11.1 i samma dekret föreskrivs följande:

”Ingen anläggning i klass 3 får drivas utan föregående anmälan.

...”

11 Artikel 13 i nämnda dekret har följande lydelse:

”Kommunstyrelsen i den kommun där den projekterade anläggningen ska ligga är behörig att ta emot anmälningar och ansökningar om miljötillstånd.

...”

12 Artikel 2.1 i den vallonska regeringens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av förteckningen över projekt med avseende på vilka det ska göras en konsekvensbedömning och över klassificerade anläggningar och verksamheter (*arrêté du gouvernement wallon arrêtant la liste des projets soumis à étude d’incidences et des installations et activités classées*) (*Moniteur belge* av den 21 september 2002, s. 42502), i den lydelse som är tillämplig i förevarande tvist (nedan kallad förordningen av den 4 juli 2002), har följande lydelse:

”Projekt med avseende på vilka det ska göras en konsekvensbedömning samt klassificerade anläggningar och verksamheter anges i förteckningen i bilaga I till denna förordning.”

13 I bilaga I till förordningen av den 4 juli 2002 anges ett visst antal projekt, anläggningar och verksamheter som är undantagna från miljökonsekvensbedömning. Bland dessa har kommissionen i sin ansökan särskilt hänvisat till följande projekt, anläggningar och verksamheter:

— byggnader eller andra anläggningar för inhysning som inte finns upptagna under rubriken 01.20.01.01 och som har en kapacitet på 4 till 500 djur, avsedda för verksamheter för uppfödning eller gödning av nötkreatur, sex månader eller äldre, under rubriken 01.20.01.02.01,

- lagring i lösvikt eller i silo av spannmål, säd och andra produkter avsedda som djurfoder, dock ej halm eller hö, med en kapacitet överstigande 50 m³, under rubriken 01.49.01.01,

- anläggningar för distribution av flytande kolvätebränsle som har en flampunkt på över 55 °C och högst 100 °C, för motorfordon, avsedda för andra kommersiella syften än försäljning till allmänheten, såsom distribution av kolvätebränslen till en fordonspark under egen förvaltning eller som innehas för egen räkning, om anläggningen har högst två pistoler och kapaciteten för lagring av kolvätebränsle är minst 3 000 liter och understiger 25 000 liter, under rubriken 50.50.01, och

- separata reningsverk, högst 20 personekvivalenter, under rubrik 90.11.

Bakgrund till tvisten och det administrativa förfarandet

- 14 Under år 2006 mottog kommissionen ett klagomål angående otillåten drift av en stor gård belägen inom kommunen Philippeville i regionen Vallonien (Belgien), vid Natura 2000-området "Bassin de Fagnard de l'Eau blanche en aval de Mariembourg", utsett till särskilt bevarandeområde.

- 15 Den som hade lämnat in klagomålet anförde att avloppsvatten från gården förorsakade en kraftig försämring av miljön i nämnda Natura 2000-område, och det gjordes gällande att detta hotade flera av de arter som nämns i bilagan till rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161), och i bilagan till livsmiljödirektivet.

- 16 Genom en skrivelse av den 23 augusti 2006 anmodade kommissionen Konungariket Belgien att inkomma med synpunkter avseende frågan huruvida medlemsstaten hade uppfyllt kraven i artikel 6.2 i livsmiljödirektivet.
- 17 Mot bakgrund av Konungariket Belgiens svar ansåg kommissionen att den belgiska lagstiftningen i själva verket inte var förenlig med kraven i artikel 6.3 i livsmiljödirektivet, eftersom den inte innehöll något krav på miljökonsekvensbedömningar och eftersom den föreskrev anmälningsplikt för vissa verksamheter när dessa kunde påverka ett Natura 2000-område.
- 18 Sedan Konungariket Belgien den 23 mars 2007 i en formell underrättelse hade anmodats att inkomma med synpunkter i frågan, avgav kommissionen, den 6 maj 2008, ett motiverat yttrande i vilket Konungariket Belgien anmodades att inom två månader från delgivningen av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter detsamma.
- 19 Konungariket Belgien besvarade det motiverade yttrandet den 11 juli 2008 och gjorde därvid gällande att den gård som klagomålet ursprungligen gällde sedermera hade utrustats med ett reningsverk och att det inte längre förekom några utsläpp i riktning mot det berörda Natura 2000-området. Medlemsstaten tillade att det i lagen om bevarande av naturen hade lagts till en artikel 28.2 (se ovan punkt 6) och att en förordning som skulle säkerställa att bestämmelsen genomfördes snart skulle antas slutligt.
- 20 Efter ett möte mellan Konungariket Belgien och kommissionen den 17 mars 2009 kompletterade nämnda medlemsstat den 5 maj 2009 sitt svar på det motiverade yttrandet genom att tillhandahålla upplysningar angående de bestämmelser i lagar och förordningar som regionen Vallonien hade antagit för att förhindra risker för miljöskador.

- 21 Kommissionen ansåg inte att dessa bestämmelser säkerställde en sådan systematisk bedömning av konsekvenser för det skyddade området som krävs enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet och beslutade därför att väcka förevarande talan.

Prövning av talan

Parternas argument

- 22 Kommissionen har betonat att de nationella myndigheterna enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet får ge tillstånd till en plan eller ett projekt först efter en miljökonsekvensbedömning. Bedömningen ska belysa planens eller projektets faktiska eller potentiella inverkan på det skyddade området.
- 23 När kriterierna för att undanta en viss kategori av planer eller projekt inte räcker för att det ska kunna anses säkerställt att de berörda planerna eller projekten inte kommer att få betydande skadlig inverkan på det berörda området, måste det enligt kommissionen systematiskt göras en miljökonsekvensbedömning.
- 24 I det aktuella fallet framgår det av artikel 29.1 i lagen om bevarande av naturen att det inte behöver göras någon miljökonsekvensbedömning såvitt avser de planer och projekt som inte kräver miljötillstånd, bland annat sådana planer och projekt med avseende på vilka det bara ska göras en anmälan vid den kommunala förvaltningen.

- 25 Denna avsaknad av skyldighet att vidta en miljökonsekvensbedömning med avseende på anmälningspliktiga planer och projekt grundar sig inte på ett objektiva kriterium. Det kan nämligen inte uteslutas att de verksamheter som inte når upp till de tröskelvärden som fastställts i förordningen av den 4 juli 2002 påverkar det berörda området på ett betydande sätt.
- 26 Kommissionen har härvid hänvisat till de verksamheter och anläggningar som nämnts ovan i punkt 13 och påpekat att uppfödning av 500 nötkreatur kan påverka ett visst område på grund av avloppsvatten från verksamheten, även om detta avloppsvatten inte påverkar ett visst annat område.
- 27 I sin replik har kommissionen tillagt, vad gäller argumentet angående möjligheten att omklassificera anläggningar från klass 3 till klass 2, att det enligt artikel 3 femte stycket i dekretet av den 11 mars 1999 är den anmälningsskyldige som ska göra detta, medan det enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet är de behöriga nationella myndigheterna som genom en lämplig bedömning ska kontrollera att planerna och projekten inte kommer att innebära att det berörda området tar skada. Dessutom följer det enligt kommissionen av nämnda artikel 3 femte stycket att anläggningens omklassificering från klass 3 till klass 2 är knuten till oförmågan att uppfylla de fullständiga villkoren och inte till den risk som den medför för ett Natura 2000-område.
- 28 De allmänna förbud som avses i artikel 28.2 i lagen om bevarande av naturen härrör dessutom från artikel 6.2 i livsmiljödirektivet, som inte rör skyldigheten att göra en bedömning av de konsekvenser som ett nytt projekt innebär för området. Nämnda artikel 28.2 är följaktligen inte tillräcklig för att säkerställa införlivandet av artikel 6.3 i livsmiljödirektivet.

- 29 Konungariket Belgien har gjort gällande att det vid medlemsstatens kontroller inte har framkommit att den gård som avses i klagomålet har någon negativ inverkan på Natura 2000-området "Bassin de Fagnard de l'Eau blanche en aval de Mariembourg".
- 30 Mer allmänt följer det av artikel 3 i dekretet av den 11 mars 1999 att de anmälningspliktiga anläggningarna i klass 3 per definition omfattar anläggningar och verksamheter som har en relativt liten inverkan på människan och miljön.
- 31 Vidare ska, enligt Konungariket Belgien, drift av en anläggning eller utövande av en verksamhet i klass 3 ske under iakttagande av bestämmelserna i miljölagen (code de l'environnement) och de fullständiga villkor som fastställts för varje verksamhetssektor. Dessa fullständiga villkor syftar till att minska inverkan på miljön och förhindra skada på Natura 2000-områden.
- 32 I samband med att förteckningen över klassificerade verksamheter och anläggningar fastställdes lät regionen Vallonien dessutom göra en undersökning av de verksamheter som kunde få konsekvenser för miljön, med beaktande av kriterierna i bilaga III till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).
- 33 För att minska risken för miljöskador till följd av en oförutsebar situation, föreskrivs det i dekretet av den 11 mars 1999 även en möjlighet att omklassificera en anläggning i klass 3 om anläggningen inte kan uppfylla de fullständiga villkor som är tillämpliga. Den anmälningsskyldige ska då lämna in en ansökan om miljötillstånd för klass 2. I ett sådant fall kan den behöriga myndigheten, på grundval av uppgifterna i tillståndsansökan, besluta att det ska göras en bedömning av anläggningens konsekvenser för det berörda Natura 2000-området.

- 34 Artikel 28 i lagen om bevarande av naturen utgör enligt Konungariket Belgien det yttersta skyddet. I artikel 28.1 föreskrivs nämligen att alla som driver en verksamhet eller en anläggning är skyldiga att iaktta det allmänna förbudet mot försämring av livsmiljöerna och störningar av de arter för vilka Natura 2000-områdena har utsetts. Vad gäller punkt 2 i nämnda artikel 28 ger den regeringen möjlighet att anta allmänna åtgärder beträffande samtliga verksamheter som riskerar att påverka Natura 2000-områden. Denna bestämmelse genomfördes genom den vallonska regeringens förordning av den 23 oktober 2008 om allmänna förebyggande åtgärder tillämpliga på Natura 2000-områden (arrêté du gouvernement wallon portant les mesures préventives générales applicables aux sites Natura 2000) (*Moniteur belge* av den 27 november 2008, s. 62636), liksom genom den vallonska regeringens förordning av den 23 oktober 2008 om tillämpningsföreskrifter för de bestämmelser om förebyggande åtgärder som är tillämpliga på Natura 2000-områden (arrêté du gouvernement wallon fixant certaines modalités du régime préventif applicable aux sites Natura 2000) (*Moniteur belge* av den 27 november 2008, s. 62644).
- 35 Om det skulle anses otillräckligt med dessa olika nivåer av bestämmelser, som enligt Konungariket Belgien säkerställer ett effektivt skydd för Natura 2000-områdena, har den vallonska regeringen även möjlighet att utfärda allmänna skyddsåtgärder som är tillämpliga utanför Natura 2000-områdena och som kompletterar bestämmelserna avseende själva områdena.
- 36 I dupliken har Konungariket Belgien betonat att den enda gränsen för när artikel 6.3 i livsmiljödirektivet kan tillämpas är om det saknas eventuell betydande inverkan på de särskilda bevarandeområdena. De belgiska myndigheterna följer dock detta synsätt med hjälp av artikel 3 i dekretet av den 11 mars 1999.
- 37 Vad gäller möjligheten att omklassificera anläggningar från klass 3 till klass 2 är kommissionens tolkning felaktig. Den anmälningsskyldige måste nämligen grunda sig på kriterier som fastställs av den vallonska regeringen för att konstatera att den berörda anläggningen kräver miljötillstånd i stället för att vara anmälningspliktig. Vad gäller argumentet att en sådan omklassificering beror på förmågan att uppfylla de fullständiga villkoren, har Konungariket Belgien preciserat att en anläggning i klass 3 som uppfyller de fullständiga villkor som är tillämpliga på anläggningen, enligt den

belgiska lagstiftningen, inte kommer att påverka människors hälsa eller miljön, eller kommer att påverka dessa i liten mån.

- 38 Konungariket Belgien anser sig således ha införlivat artikel 6.3 i livsmiljödirektivet korrekt genom att fastställa bestämmelser om en lämplig bedömning av konsekvenserna av samtliga verksamheter som kan påverka ett skyddat område negativt.

Domstolens bedömning

- 39 Enligt fast rättspraxis gäller kravet i artikel 6.3 i livsmiljödirektivet att det ska göras en lämplig bedömning av en plans eller ett projekts konsekvenser, under förutsättning att det är sannolikt eller att det finns en risk för att planen eller projektet kommer att påverka det berörda området på ett betydande sätt. Med hänsyn särskilt till försiktighetsprincipen anses en sådan risk föreligga om det på grundval av objektiva kriterier inte kan utslutas att nämnda plan eller projekt kommer att påverka det berörda området på ett betydande sätt (se dom av den 7 september 2004 i mål C-127/02, Waddenvereniging och Vogelbeschermingsvereniging, REG 2004, s. I-7405, punkterna 43 och 44, av den 20 oktober 2005 i mål C-6/04, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 2005, s. I-9017, punkt 54, och av den 13 december 2007 i mål C-418/04, kommissionen mot Irland, REG 2007, s. I-10947, punkt 226).
- 40 Bedömningen av risken ska göras särskilt mot bakgrund av det berörda områdets särart och miljömässiga förhållanden (se domen i det ovannämnda målet Waddenvereniging och Vogelbeschermingsvereniging, punkt 49, och dom av den 4 oktober 2007 i mål C-179/06, kommissionen mot Italien, REG 2007, s. I-8131, punkt 35).
- 41 Det villkor som uppställs för att det ska föreligga en skyldighet att göra en bedömning av en plans eller ett projekts konsekvenser för ett visst område, vilket innebär att en

sådan bedömning ska göras när tvekan råder omkring huruvida verkningarna därav inte blir betydande, gör det inte möjligt att undanta vissa kategorier av projekt från en sådan bedömning på grundval av kriterier som inte kan säkerställa att dessa projekt inte kan påverka de skyddade områdena på ett betydande sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 januari 2006 i mål C-98/03, kommissionen mot Tyskland, REG 2006, s. I-53, punkt 41).

- 42 Möjligheten att generellt, med stöd av gällande lagstiftning, undanta vissa verksamheter från kravet på en bedömning av konsekvenserna för det berörda området säkerställer nämligen inte att dessa verksamheter inte har någon skadlig inverkan på det skyddade området (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland, punkterna 43 och 44, och av den 4 mars 2010 i mål C-241/08, kommissionen mot Frankrike, REU 2010, s. I-1697, punkt 31).
- 43 Artikel 6.3 i livsmiljödirektivet ger således inte en medlemsstat rätt att utfärda nationella bestämmelser som generellt undantar utvecklingsprojekt från kravet på konsekvensbedömning enbart på grund av projektets planerade låga kostnad eller det särskilda verksamhetsområde det är fråga om (se dom av den 6 april 2000 i mål C-256/98, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-2487, punkt 39).
- 44 På samma sätt ska en medlemsstat som systematiskt undantar anmälningspliktiga bygg- och anläggningsprojekt från förfarandet för en bedömning av deras konsekvenser för området anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 mars 2010 i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, punkt 62).
- 45 Det följer således av domstolens praxis att en medlemsstat i princip inte, med tillämpning av artikel 6.3 i livsmiljödirektivet, systematiskt och generellt kan utesluta vissa kategorier av planer eller projekt från skyldigheten att göra en bedömning av deras konsekvenser för Natura 2000-områdena, vare sig utifrån verksamhetsområde eller genom att inrätta anmälningsplikt.

- 46 Det är mot bakgrund av ovanstående överväganden som domstolen kommer att pröva huruvida de bestämmelser som Konungariket Belgien har antagit är förenliga med artikel 6.3 i livsmiljödirektivet.
- 47 Det ska härvid påpekas att det i artikel 29.2 i lagen om bevarande av naturen föreskrivs att alla tillståndspliktiga planer och projekt som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka ett Natura 2000-område på ett betydande sätt ska vara föremål för en sådan konsekvensbedömning som föreskrivs i lagstiftningen om miljökonsekvensbedömning i regionen Vallonien.
- 48 Samtidigt föreskrivs det i dekretet av den 11 mars 1999 att verksamheterna och anläggningarna i klass 3 uteslutande ska vara föremål för en förhandsanmälan till kommunstyrelsen i den kommun där den projekterade anläggningen ska ligga.
- 49 Kommissionen har av dessa bestämmelser i förening dragit slutsatsen att det inte krävs tillstånd för verksamheter och anläggningar i klass 3 och att de följaktligen inte kan bli föremål för någon konsekvensbedömning med avseende på ett Natura 2000-område. Konungariket Belgien har inte bestritt detta.
- 50 Kommissionen har härvid hänvisat till bilaga I till förordningen av den 4 juli 2002 i vilken de projekt, anläggningar och verksamheter preciseras med avseende på vilka det inte måste göras någon miljökonsekvensbedömning. Bland dessa återfinns de som angetts ovan i punkt 13 och som ingår i klass 3.
- 51 Konungariket Belgien har följaktligen inrättat ett system med anmälningsplikt som innebär att vissa verksamheter och anläggningar generellt undantas från skyldigheten att underställas en konsekvensbedömning för ett Natura 2000-område. Denna medlemsstat förutsätter alltså att de anmälningspliktiga planerna eller projekten inte kan påverka ett skyddat område på ett betydande sätt.

- 52 Under sådana omständigheter – när en medlemsstat inrättar ett system med anmälningsplikt enligt vilket det alltså inte föreskrivs att det ska göras en riskbedömning, särskilt mot bakgrund av det berörda områdets särart och miljömässiga förhållanden – ankommer det på medlemsstaten att visa att dess bestämmelser gör det möjligt att utesluta, på grundval av objektiva kriterier, att alla planer och projekt som omfattas av anmälningsplikten, enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt, påverkar ett Natura 2000-område på ett betydande sätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 4 mars 2010 i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, punkt 32).
- 53 Det kan nämligen utläsas av artikel 6.3 i livsmiljödirektivet att de behöriga nationella myndigheterna kan avstå från en bedömning av konsekvenserna av planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett Natura 2000-område enbart under förutsättning att det på grundval av objektiva kriterier kan uteslutas att planen eller projektet, enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt, påverkar det berörda området på ett betydande sätt (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen Waddenvereniging och Vogelbeschermingsvereniging, punkt 45, och kommissionen mot Irland, punkt 238).
- 54 Konungariket Belgien har härvid för det första hänvisat till artikel 3 i dekretet av den 11 mars 1999, enligt vilken anmälningsplikten gäller enbart anläggningar och verksamheter som har relativt liten inverkan på människan och miljön, för vilka regeringen har fastställt fullständiga villkor.
- 55 Det ska dock erinras om att även ett projekt som inte är särskilt stort kan medföra betydande miljöpåverkan om det är beläget på en plats där sådana faktorer som fauna och flora, mark, vatten, klimat och kulturarv är känsliga för minsta förändring (se, för ett liknande resonemang, vad gäller direktiv 85/337, dom av den 21 september 1999 i mål C-392/96, kommissionen mot Irland, REG 1999, s. I-5901, punkt 66).

- 56 En medlemsstat kan således inte utgå från att vissa kategorier av planer eller projekt, som definierats utifrån verksamhetsområden och specifika anläggningar, per definition har en relativt liten inverkan på människan och miljön.
- 57 För det andra har Konungariket Belgien påpekat att regionen Vallonien, i samband med att förteckningen över klassificerade verksamheter och anläggningar fastställdes, lät göra en undersökning av de verksamheter som kunde ha konsekvenser för miljön, med beaktande av kriterierna i bilaga III till direktiv 85/337.
- 58 Det kan emellertid konstateras att Konungariket Belgien inte har inkommit med nämnda undersökning. I likhet med vad kommissionen har påpekat kan en sådan förhandsundersökning under alla omständigheter inte – i motsats till vad som krävs enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet – göra det möjligt att principiellt förutse de eventuella konsekvenserna av en plan eller ett projekt, i kombination med andra planer eller projekt, för ett visst område.
- 59 För det tredje har Konungariket Belgien gjort gällande att en projekterad anläggning i klass 3, som inte kan uppfylla de fullständiga villkor som är tillämpliga, i stället klassificeras i klass 2, enligt dekretet av den 11 mars 1999. Den behöriga myndigheten kan då, på grundval av uppgifterna i ansökan om miljötillstånd för klass 2, besluta att det ska göras en bedömning av anläggningens konsekvenser för det berörda Natura 2000-området, med avseende på målsättningen vad gäller bevarandet av området.
- 60 Konungariket Belgien har emellertid inte inkommit med vare sig de fullständiga villkoren för de anläggningar och verksamheter som kommissionen har hänvisat till eller de kriterier som gör det möjligt för den anmälningsskyldige att avgöra huruvida den projekterade anläggningen i klass 3 kan uppfylla de fullständiga villkoren. Nämnda

medlemsstat har inte heller förklarat hur dessa bestämmelser konkret skulle kunna kompensera för avsaknaden av en lämplig bedömning av konsekvenserna av de planer eller projekt som kan påverka det skyddade området på ett betydande sätt.

- 61 För det fjärde har Konungariket Belgien hänvisat till tillämpningsföreskrifterna för artikel 28.2 i lagen om bevarande av naturen, vilka enligt denna medlemsstat under alla omständigheter säkerställer ett effektivt skydd för Natura 2000-områdena i regionen Vallonien.
- 62 Medlemsstaten har dock bara hänvisat till de två förordningar som antogs av den valonska regeringen den 23 oktober 2008 (se ovan punkt 34), utan att analysera deras innehåll eller redogöra för på vilket sätt dessa förordningar skulle vara tillräckliga för att säkerställa införlivandet av artikel 6.3 i livsmiljödirektivet.
- 63 För det femte har Konungariket Belgien även nämnt skyldigheten att följa miljölagen, dock utan att konkret ange hur bestämmelserna i denna lag, i förening med de allmänna villkoren, skulle kunna säkerställa skyddet för miljön.
- 64 Av vad som anförts ovan följer att Konungariket Belgien inte har inkommit med några uppgifter som gör det möjligt för domstolen att kontrollera huruvida medlemsstatens bestämmelser är tillräckliga för att det ska kunna uteslutas, på grundval av objektiva kriterier, att planer och projekt som omfattas av systemet med anmälningsplikt, enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt, påverkar ett Natura 2000-område på ett betydande sätt.
- 65 Under dessa omständigheter ska kommissionens talan bifallas.

- 66 Mot bakgrund av det ovan anförda fastställer domstolen att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet, genom att inte, för vissa verksamheter som omfattas av anmälningsplikt, föreskriva att det ska göras en lämplig bedömning av deras konsekvenser för miljön när verksamheterna i fråga kan påverka ett Natura 2000-område.

Rättegångskostnader

- 67 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Belgien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Belgien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

- 1) **Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte, för vissa verksamheter som omfattas av anmälningsplikt, föreskriva att det ska göras en lämplig bedömning av deras konsekvenser för miljön när verksamheterna i fråga kan påverka ett Natura 2000-område.**
- 2) **Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter